

żądać od obwinionych dodatkowych wyjaśnień, przesłuchiwać świadków i biegłych, a także wyznaczyć rozprawę.

§ 6. 1. Dyrektor Państwowej Inspekcji Gospodarki Materiałowej po rozpoznaniu akt sprawy:

- 1) wydaje orzeczenie o ukaraniu w przypadku przewidzianym w art. 5 ust. 1 pkt 3 albo
- 2) umarza postępowanie przed Państwową Inspekcją Gospodarki Materiałowej, jeżeli brak jest znamion czynu ściganego w tym postępowaniu.

2. Dyrektor Państwowej Inspekcji Gospodarki Materiałowej przekazuje akta dochodzenia:

- 1) prokuratorowi, jeżeli naruszenie przepisu zawiera znamiona czynu ściganego w postępowaniu karnosądowym,
- 2) kolegium przy prezydium właściwej rady narodowej, jeżeli naruszenie przepisu zawiera znamiona czynu ściganego w postępowaniu karno-administracyjnym, a brak warunków uzasadniających wymierzenie kary pieniężnej przez Państwową Inspekcję Gospodarki Materiałowej.

§ 7. Przy wymiarze kar należy rozważyć społeczną szkodliwość czynu, okoliczności, w jakich czyn został popełniony, oraz dotychczasowe zachowanie się obwinionego i wysokość jego wynagrodzenia.

§ 8. 1. Od orzeczeń dyrektora Państwowej Inspekcji Gospodarki Materiałowej osoba ukarana może w terminie dni 14 od dnia doręczenia odpisu orzeczenia wnieść

odwołanie do Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

2. Orzeczenia dyrektora Państwowej Inspekcji Gospodarki Materiałowej, od których nie wniesiono w terminie odwołania, oraz orzeczenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego są prawomocne.

§ 9. Kary wymierzone prawomocnym orzeczeniem podlegają ściągnięciu na dochód budżetu Państwa w trybie przepisów o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych.

§ 10. Do postępowania w sprawach uregulowanych niniejszym rozporządzeniem stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu administracyjnym, chyba że rozporządzenie to stanowi inaczej.

§ 11. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może upoważnić do wymierzania w trybie przepisów niniejszego rozporządzenia kary określonej w art. 5 ust. 1 pkt 3 innych pracowników Państwowej Inspekcji Gospodarki Materiałowej oprócz dyrektora, określając zakres ich uprawnień.

§ 12. Wykonanie rozporządzenia porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

146

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 lipca 1954 r.

w sprawie wykazu chorób zawodowych.

Na podstawie art. 37 ust. 2 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 30, poz. 116), zwanego w dalszym ciągu „dekretem”, zarządza się, co następuje:

§ 1. Za choroby zawodowe w rozumieniu dekretu uważa się choroby określone w załączonym wykazie nr 1, jeżeli powstały w związku z zatrudnieniem przy pracach narażających na powstanie określonego schorzenia.

§ 2. Pracownik niezdolny do pracy wskutek choroby zawodowej, objętej wykazem nr 1, jest uprawniony do świadczeń określonych w dekreście i pod warunkami w nim przewidzianymi w razie inwalidztwa lub śmierci

spowodowanych tą chorobą, jeżeli był zatrudniony po dniu 1 stycznia 1947 r. przy pracach narażających go na powstanie lub nawrót choroby zawodowej.

§ 3. Uzupelnienie załączonego wykazu chorób zawodowych następuje na wniosek Ministrów Pracy i Opieki Społecznej oraz Zdrowia w razie stwierdzenia powstawania chorób zawodowych, nie wymienionych w załączonym wykazie, a uzasadniających przyznanie świadczeń określonych w dekreście.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1954 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 lipca 1954 r. (poz. 146).

WYKAZ Nr 1 CHOROÓB ZAWODOWYCH

Lp.	Choroba zawodowa	Zakłady pracy, w których zatrudnienie naraża na chorobę zawodową
1	Zatrucia wywołane ołowiem i jego związkami lub stopami	Zakłady pracy, w których zatrudnieni są narażeni na działanie substancji wymienionych pod lp. 1 — 7
2	" " fosforem i jego związkami	
3	" " rtęcią i jej związkami	
4	" " arsenem i jego związkami	
5	" " siarczkiem węgla i jego związkami	
6	" " benzolem, jego homologami i ich pochodnymi	
7	" " chloropochodnymi węglowodórów szeregu tłuszczowego	
8	Zachorowania spowodowane promieniami Roentgena, radem i innymi substancjami promieniotwórczymi	Zakłady pracy, w których zatrudnieni są narażeni na działanie substancji wymienionych pod lp. 8 — 9
9	Zachorowania na nabłoniaki skóry spowodowane stycznością ze smołą, pakim, asfaltem, olejami mineralnymi, parafiną oraz wszelkimi połączeniami, produktami lub pozostałościami tych substancji	
10	Wąglik	Zakłady pracy, w których zatrudnieni stykają się z chorymi zwierzętami lub zakażonymi przedmiotami
11	Schorzenia mięśni, kości i stawów spowodowane używaniem narzędzi działających przez sprężenie powietrza	Zakłady pracy górnicze i inne, w których stosuje się narzędzia działające przez sprężenie powietrza
12	Pylica krzemowa (krzemica) bez gruźlicy lub nawet z gruźlicą, jeżeli jednak przyczyną powodującą niezdolność do pracy lub śmierć jest pylica	Górnictwo i kopalnictwo, przemysł mineralny, metalowy i maszynowy łącznie z hutnictwem, zakłady obróbki kamienia, wszystkie zakłady przy szlifowaniu
13	Glistnica u górników	Górnictwo
14	Choroba kesonowa	Zakłady pracy stosujące prace kesonowe i nurkowe.

147

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 lipca 1954 r.

w sprawie zaliczania pracowników do kategorii zatrudnienia.

Na podstawie art. 10 ust. 2 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 30, poz. 116), zwa-

nego w dalszym ciągu „dekretem”, zarządza się, co następuje: